ಸೃಜನಿ

SRUJANI: Indian Journal of Innovative Research and Development (SIJIRD)
Volume-5 Issue- 4, September - October 2026, Pp. 149-157
Bi-Monthly, Peer-Reviewed, Open Access, Indexed Journal

I S S N: 2583-3510

SIRDF JOURNALS
editor@srujani.in
www.srujani.in

ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳು

ಅಶ್ವಿನಿ ಹೆಚ್. ಬಿ
ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು

Abstract:

ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯು ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿದ್ದು, ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬದುಕಿನ ಅನುಭವಗಳು, ಭಾವನೆಗಳು, ಸಂಕಟಗಳು ಮತ್ತು ಆಶಯಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಸ್ಮಿತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಆಶಯಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಎದುರಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಕವಯಿತ್ರಿ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಂತರಂಗದ ತುಮುಲಗಳು, ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಬದುಕಿನ ವಿವಿಧ ಅನುಭವಗಳು ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂವೇದನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ. ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿದಾಗ, ಸ್ತ್ರೀ ಬದುಕಿನ ವಿವಿಧ ಅನುಭವಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ, ದಾಂಪತ್ಯ, ವಿರಹ, ತಾಯ್ತನ, ಕುಟುಂಬ, ಆತ್ಮಗೌರವ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಏಕಾಂತ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿವೆ.

Keywords: *ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್, ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆ, ಸ್ತ್ರೀವಾದ, ಸ್ತ್ರೀ ಅಸ್ಮಿತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆ.*

ಪೀಠಿಕೆ

ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮಾನವ ಬದುಕಿನ ಅನುಭವಗಳು, ಭಾವನೆಗಳು, ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಪ್ರಬಲ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾವ್ಯವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಂತರಂಗದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. ಕವಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವಗಳು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಾಗ ಅವು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆಯ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅನುಭವಗಳಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪ್ರೀತಿ, ವಿರಹ, ನೋವು, ಸಂತೋಷ, ನಿರೀಕ್ಷೆ, ನಿರಾಶೆ, ಆತ್ಮಗೌರವ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹಂಬಲ ಮತ್ತು ಬದುಕಿನ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ವಿಶಾಲವಾದ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯು ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಮಹಿಳೆಯರ ಭಾವನೆಗಳು ಅಥವಾ ಅವರ ನೋವು–ನಲಿವುಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ತ್ರೀಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಆತ್ಮಗೌರವ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು, ದಾಂಪತ್ಯ

Please cite this article as: ಅಶ್ವಿನಿ. ಹೆಚ್. ಬಿ. (2026). ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳು. *ಸೃಜನಿ: ಇಂಡಿಯನ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಇನ್ನೋವೇಟಿವ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಅಂಡ್ ಡೆವೆಲಪ್‌ಮೆಂಟ್*, 5(4), 149–157

ಸಂಬಂಧಗಳು, ತಾಯ್ತನ, ದೇಹಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತು ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ವಿಶಾಲವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕೌಟುಂಬಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿಸರಗಳು ಆಕೆಯ ಅನುಭವಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಈ ಅನುಭವಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಾಗ ಸ್ತ್ರೀ ಬದುಕಿನ ಅಂತರಂಗದ ತಲ್ಲಣಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಅಸಮಾನತೆಗಳೂ ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕೇವಲ ಪ್ರೀತಿ, ತ್ಯಾಗ, ಮಮತೆ ಮತ್ತು ಸಹನೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮೀರಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಲೋಚನೆಗಳಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಸ್ತ್ರೀ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದು, ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಮೌಲ್ಯ ನೀಡುವುದು, ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿನ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಮತ್ತು ತನ್ನದೇ ಆದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಈ ಸಂವೇದನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯ ಕಾವ್ಯವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಭಾವನೆಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸ್ತ್ರೀಯ ಬದುಕನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿಮರ್ಶೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿದಾಗ, ಸ್ತ್ರೀ ಬದುಕಿನ ವಿವಿಧ ಅನುಭವಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ, ದಾಂಪತ್ಯ, ವಿರಹ, ತಾಯ್ತನ, ಕುಟುಂಬ, ಆತ್ಮಗೌರವ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಏಕಾಂತ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ಅವರು ಸರಳವಾದ ಭಾಷೆ, ಸಹಜವಾದ ನಿರೂಪಣೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ರೂಪಕಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಘಟನೆಗಳು, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಚಿತ ವಸ್ತುಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಶಾಲವಾದ ಮಾನವೀಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವುದು ಅವರ ಕಾವ್ಯದ ಗಮನಾರ್ಹ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರ 'ಪಯಣಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ', 'ಅಂಗರಾಗ' ಮತ್ತು 'ಗಂಧವಾಹ' ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ, ಸ್ತ್ರೀಯ ಬದುಕನ್ನು ಒಂದೇ ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸದೆ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಿಭಿನ್ನ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕುಟುಂಬದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆತಂಕವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ತನ್ನ ನೋವನ್ನು ತನ್ನದೇ ಆದ ಖಾಸಗಿ ಅನುಭವವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವ, ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಇತರರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಹಭಾಗಿತ್ವವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯ ಚಿತ್ರಣವೂ ಅವರ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೀತಿ, ದಾಂಪತ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆ

ಪ್ರೀತಿಯು ಮಾನವ ಬದುಕಿನ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀ–ಪುರುಷ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ, ನಂಬಿಕೆ, ಆತ್ಮೀಯತೆ, ನಿರೀಕ್ಷೆ, ವಿರಹ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಅನುಭವವು ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ

ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಕಾಯುವಿಕೆ, ಏಕಾಂತ, ನಿರಾಶೆ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಘರ್ಷಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಈ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿವೆ.

'ಪಯಣಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ' ಕವನದಲ್ಲಿ ದಾಂಪತ್ಯ ಸಂಬಂಧದ ಆತ್ಮೀಯತೆ ಮತ್ತು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಕೋರುವ ಕವಯತ್ರಿ, ಬದುಕಿನ ಪಯಣವನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪರಸ್ಪರ ಕೈಹಿಡಿದು ಮುನ್ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪಯಣವು ಕೇವಲ ದೈಹಿಕ ಚಲನೆಯಲ್ಲ; ಅದು ದಾಂಪತ್ಯ ಬದುಕಿನ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

"ನಸು ನಿಧಾನಿಸು ನಡೆಯ!
ನಾನೂ ಬರುವೆ ಗೆಳೆಯ;
ನಿನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದು ಮೈ ಸೋಲುವವರೆಗೂ...."

ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗಾತಿಯೊಂದಿಗಿನ ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ಆಶಯ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಬದುಕಿನ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಪರಸ್ಪರರ ವೇಗ ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಸಾಗಬೇಕೆಂಬ ಭಾವ ಇಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಕವನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ತ್ರೀ ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತಳಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯತೆ ಮತ್ತು ಸಹಭಾಗಿತ್ವವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಅನುಭವವನ್ನು 'ದುಬಾಯ್ ಗಂಡನ ಮೋಹದ ಮಡದಿ' ಕವನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಉದ್ಯೋಗದ ನಿಮಿತ್ತ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಗಂಡನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುವ ಹೆಣ್ಣಿನ ಏಕಾಂತ, ವಿರಹ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ತಲ್ಲಣಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿವೆ. ವಿದೇಶದ ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೃದ್ಧಿಯು ಕುಟುಂಬದ ಜೀವನಮಟ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬಹುದಾದರೂ, ದಾಂಪತ್ಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒದಗಿಸಲಾರದು. ಈ ವಿರೋಧಾಭಾಸವನ್ನು ಕವಯತ್ರಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

"ಡ್ಯಾಡಿಯ ಮರೆತೇ ಬಿಡುವ ಕಂದನಿಗೆ
ಕ್ಯಾಸೆಟ್ಟುಗಳ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ
ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾ,
ಅಂತರಂಗದ ತಹ–ತಹವ ಹೊನ್ನಿನಾಭರಣದ
ಚಮಕಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಸಿ"

ಗಂಡನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಭಾವಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಿಚಯಿಸುವ ಸಂದರ್ಭವು ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ದೂರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬರುವ ಇ–ಮೇಲ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ದೊರೆಯುವ ಭೇಟಿಗಳು ಹೆಣ್ಣಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಆಧಾರಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ, ಆಭರಣ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಗೌರವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಬದುಕಿನ ಹಿಂದೆ ಆಕೆಯ ಏಕಾಂತ ಮತ್ತು ವಿರಹ ಅಡಗಿವೆ.

ಈ ಕವನವು ವಿದೇಶಿ ಉದ್ಯೋಗದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನೂ ಮುನ್ನೆಲೆಗೆ ತರುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಮಾನದಂಡದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಶಯ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

'ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮ' ಕವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಣಿಕತೆಯನ್ನು ಕಾಟನ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಯ

ರೂಪಕದ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಕಾಟನ್ ಕ್ಯಾಂಡಿ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ತಕ್ಷಣ ಕರಗಿಹೋಗುವಂತೆ, ಕೆಲವು ಪ್ರೇಮಾನುಭವಗಳೂ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ದೀರ್ಘಕಾಲಿಕ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಉಳಿಯಬಹುದು. ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯ ರೂಪಕವಾಗಿ ಬಳಸಿರುವುದು ಕವಯತ್ರಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ಬಾಹ್ಯ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗಿನ ಸ್ಥಿರತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸರಳವಾದ ಚಿತ್ರಣದ ಮೂಲಕ ಓದುಗರ ಮುಂದಿಡಲಾಗಿದೆ.

'ಮುನಿಸು ತರವಲ್ಲ' ಕವನದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿನ ಮನಸ್ತಾಪಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿ, ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

"ಮಸಕಾದ ಗಾಜಿನೊಳು ಮನಕೆ ಮುಕುರಿದೆ ದ್ವೇಷ,
ಪ್ರೇಮದರಿವೆಯಲಿ ಒರೆಸಿನೋಡು!
ಫಳ ಫಳನೆ ಹೊಳೆವ ಕನ್ನಡಿಯ ಮಿಂಚಂತೆ
ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಪ್ರೇಮ ಎದೆಯ ಸಂಚಾಗಿ"

ಮಸಕಾದ ಗಾಜು ಮತ್ತು ಹೊಳೆಯುವ ಕನ್ನಡಿಯ ರೂಪಕಗಳ ಮೂಲಕ ದ್ವೇಷವು ಸಂಬಂಧಗಳ ನೈಜ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮರೆಮಾಚುತ್ತದೆ; ಪ್ರೀತಿಯ ಅರಿವು ಆ ಮಸಕನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬಲ್ಲದು ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಕವಯತ್ರಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಕೇವಲ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗಿರದೆ, ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವ ಪರಸ್ಪರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಆಗಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಕವನಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದಾಗ, ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಏಕಮುಖವಾಗಿ ವೈಭವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ಮಧುರತೆ, ವಿರಹದ ನೋವು, ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿನ ನಿರೀಕ್ಷೆ, ಮನಸ್ತಾಪ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಭಿನ್ನ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಮೂಲಕ ದಾಂಪತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ತ್ರೀ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಆತ್ಮಗೌರವ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹುಡುಕಾಟ

ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪತ್ನಿ, ತಾಯಿ, ಮಗಳು ಅಥವಾ ಗೃಹಿಣಿ ಎಂಬ ಸಂಬಂಧಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧಗಳು ಆಕೆಯ ಬದುಕಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಭಾಗಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವುಗಳಾಚೆಗೂ ಆಕೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಆಸೆ, ಆಲೋಚನೆ, ಅಭಿರುಚಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಿದೆ. ಆದರೆ ಇತರರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕಾದ ಒತ್ತಡವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ. ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರ ಕೆಲವು ಕವನಗಳು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತವೆ.

'ಎಲ್ಲೋ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ' ಕವನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ತ್ರೀಯ ಅಂತರಂಗದ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಹಾಲಿನ ರೂಪಾಂತರದ ರೂಪಕದ ಮೂಲಕ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಲು ವಿವಿಧ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಪೇಡದ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಮಹಿಳೆಯೂ ಕುಟುಂಬದ ಅಗತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಇತರರ ಅಭಿರುಚಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

"ನಾನು ಮೂಲದಲಿ ಆಗಿದ್ದ ಹಾಲಿನ ರೂಪ ರಸ ಗಂಧ
ಆರ್ದ್ರತೆ ಬಣ್ಣ ರುಚಿ ಮಾತ್ರ
ಎಲ್ಲೋ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ"

ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯ ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಕಳೆದುಹೋಗುವ ನೋವನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಾಲು ತನ್ನ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುವುದಾದರೂ, ಅದರ ರೂಪಾಂತರದಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಸಿಹಿಯಾದ ಅನುಭವ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಆಸೆ, ಕನಸು ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕವಯತ್ರಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಕವನದ ಮುಖ್ಯ ಆಶಯ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸುವುದಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ತ್ಯಾಗದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡುವ ಮಹಿಳೆಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆಯದೇ ಆದ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಅಂತಹ ಬದುಕಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಶ ಕವನದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದೆ.

'ಸೂರ್ಯನಂಥವನ ವರಿಸಬಾರದಿತ್ತು ಕಣೆ...' ಕವನದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಛಾಯೆಯ ರೂಪಕದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಪುರುಷನೊಂದಿಗೆ ಬದುಕುವ ಮಹಿಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಕವಯತ್ರಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

"ಸೂರ್ಯನನ್ನು ವರಿಸಬಾರಿದಿತ್ತು ಕಣೇ...
ಪಾಪ ಅವಳು
ಛಾಯೆಯಾಗೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಳು!"

ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷನ ಪ್ರಭಾವದ ಹಿಂದೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ವಂತ ಗುರುತು ಮರೆಯಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸೂರ್ಯನು ಬೆಳಕು, ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಛಾಯೆಯು ಆ ಬೆಳಕಿನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವ, ಆದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ ಅಥವಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಪುರುಷನ ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ಆತನ ಸಂಗಾತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೂ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಸ್ವಂತ ಸಾಧನೆಗಳು, ಆಸಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈ ಕವನದ ಮೂಲಕ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಪುರುಷನ ಯಶಸ್ಸಿನ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಗುರುತನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕವಯತ್ರಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ದಾಂಪತ್ಯದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜವು ಪುರುಷನ ಸಾಧನೆಗೆ ನೀಡುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ಸರಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಇದು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಆಶಯ ಈ ಕವನದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ.

'ನನ್ನ ಕತ್ತಲನ್ನು ಯಾರೂ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ' ಕವನವು ಸ್ತ್ರೀಯ ಆತ್ಮಗೌರವ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕಿನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಾಢವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯು ಕೇವಲ ದುಃಖ ಅಥವಾ ನಿರಾಶೆಯ ಸಂಕೇತವಲ್ಲ. ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಖಾಸಗಿ ಅನುಭವಗಳು, ನೆನಪುಗಳು, ನೋವುಗಳು ಮತ್ತು ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕಿನ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

"ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಯ ಕದಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಡಿ
ನಿಮ್ಮ ಸಂತಾಪಕ್ಕೆ ಉರಿವ ಹಣತೆ
ನನ್ನ ಕತ್ತಲ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಬೆಳಕಾಗಿಸೀತು!"

ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಇತರರ ಸಾಂತ್ವನ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಖಾಸಗಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವ ಮನೋಭಾವದ ವಿರುದ್ಧದ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ನೋವಿನಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾದರೂ, ಆ ನೆರವು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ನೋವುಗಳನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವಾ ಇತರರು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ.

ಈ ಕವನದ ನಾಯಕಿ ತನ್ನ ನೋವನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ತನ್ನದೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಇತರರು ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಕೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸ್ವಂತಿಕೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕವಿತೆಯು ಸ್ತ್ರೀಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೇವಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡದೆ, ಆಕೆಯ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಬದುಕಿನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಂಬಂಧಗಳಾಚೆಗೆ ಗುರುತಿಸುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ತನ್ನದೇ ಆದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಅಭಿರುಚಿ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬ ಆಶಯ ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ತಾಯ್ತನ, ಮಮತೆ ಮತ್ತು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು

ತಾಯ್ತನವು ಸ್ತ್ರೀ ಬದುಕಿನ ಪ್ರಮುಖ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ತಾಯಿ–ಮಗುವಿನ ಸಂಬಂಧವು ಪ್ರೀತಿ, ಮಮತೆ, ಕಾಳಜಿ, ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತಾಯ್ತನವನ್ನು ಕೇವಲ ಆದರ್ಶಮಯವಾದ ತ್ಯಾಗದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥೈಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಾಯಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆತಂಕ, ಭಯ, ನಿರೀಕ್ಷೆ, ಅಸಹಾಯಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ತಾಯ್ತನದ ಈ ಭಿನ್ನ ಆಯಾಮಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿವೆ.

'ಪ್ರಸವ' ಕವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣಿನ ಪ್ರಸವಾನುಭವಗಳ ನಡುವೆ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೂರ್ಯೋದಯವನ್ನು ಮಗುವಿನ ಜನನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಹಜ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಾಯ್ತನದ ಅನುಭವದೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಬೆಳಕಿನ ಉದಯವಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಪ್ರಸವದ ನೋವಿನ ನಂತರ ಮಗುವಿನ ಜನನದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ.

"ಜಗದ ಜನರೆಲ್ಲ ಸಡಗರಿಸಿ ಎದ್ದರು!
ಹಗಲ ದಾದಿ ಶಿಶು ಸೂರ್ಯನ ಮೈಯ
ರಕ್ತವ ಒರೆಸಿ, ಸಾಗರನಲಿ ಮೀಯಿಸಿ
ನಭದ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿಟ್ಟಳು"

ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾನವೀಕರಿಸುವ ಕಾವ್ಯತಂತ್ರ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಶಿಶುವಾಗಿ, ಹಗಲನ್ನು ದಾದಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಕಾಶವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದು ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ದೈನಂದಿನ ವಿದ್ಯಮಾನವು ತಾಯ್ತನದ ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ಹೊಸ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಈ ಕವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸವದ ನೋವು ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಂತೋಷಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಜೀವಿಯ ಆಗಮನವು ಕೇವಲ ತಾಯಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವವಲ್ಲ; ಅದು

ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಸಂತೋಷಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಕವಯತ್ರಿ ಪ್ರಕೃತಿ, ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಮಾತೃತ್ವದ ನಡುವಿನ ಆಂತರಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ.

'ನಾನು ತಾಯಿ ನೀನು ಮಗಳು' ಕವನದಲ್ಲಿ ತಾಯ್ತನದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಗಳ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತು ತಾಯಿ ಹೊಂದಿರುವ ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

"ನಾನು ತಾಯಿ, ನೀನು ಮಗಳು ಇದುವೆ ಸತ್ಯವು!
ನಿನ್ನ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವುದನ್ನ ಕೃತ್ಯವು
ಬಯಕೆ–ಕನಸು, ಪ್ರೇಮ–ಮನಸು ಎಲ್ಲ ಗೌಣವು!"

ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯು ಮಗಳ ಬದುಕನ್ನು ತನ್ನ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರೂಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮಗಳ ಪ್ರೀತಿ, ಕನಸು ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಯ್ಕೆಗಳಿಗಿಂತ ಶಿಸ್ತು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವ ಮನೋಭಾವ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಕವನದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ, ಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವ ನಿಯಂತ್ರಣವು ಪುರುಷನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಯೂ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೇರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಹಿಂದೆ ಕುಟುಂಬದ ಮಾನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣಿನ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತು ಸಮಾಜ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಆಕೆಯ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಣಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷ ಈ ಕವನದ ಪ್ರಮುಖ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ತಾಯ್ತನವನ್ನು ಏಕಮುಖವಾಗಿ ಆದರ್ಶೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಯ ಮಮತೆ ಮತ್ತು ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಆಕೆಯ ಆತಂಕ, ನಿಯಂತ್ರಣದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿನ ತಾಯ್ತನವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವದ ಜೊತೆಗೆ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅರಿಯುವ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ನೆಲೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೀತಿ, ವಿರಹ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಘರ್ಷ

ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಆಯಾಮವೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿ, ವಿರಹ, ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಂತರಂಗದ ತಲ್ಲಣಗಳು. ಪ್ರೀತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಅನುಭವವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆ, ಆತಂಕ, ಅಪೂರ್ಣತೆ ಮತ್ತು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭೀತಿಯೂ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಭಾವನೆಗಳು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿವೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಮನಸ್ಸಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ನೇರವಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ರೂಪಕ, ಸಂಕೇತ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಅವರು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

'ಬರುವೆಯಾದರೆ' ಕವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ತೀವ್ರವಾದ ಹಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಬದುಕಿನ ಕಾಲಮಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಪ್ರೀತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಾಲ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿಯು ಕೇವಲ ಯೌವನದ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ

ಸೀಮಿತವಾಗದೆ, ಕಾಲದ ಚಲನೆ ಮತ್ತು ಬದುಕಿನ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗಳ ಅರಿವಿನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕವಯತ್ರಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಆಕರ್ಷಣೆಯಲ್ಲ; ಬದುಕಿನ ಸೀಮಿತ ಅವಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮಾನವೀಯ ಬಯಕೆಯೂ ಆಗಿದೆ.

'ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಕಣೇ' ಕವನದಲ್ಲಿ ಯೌವನದ ಮುಗ್ಧ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲಮೇಲು ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಯ ನೆನಪಿನ ಮೂಲಕ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅನುಭವವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿ ಉಳಿಯಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕವಯತ್ರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಎದುರಾದಾಗ ಹುಡುಗನು ನಗುವ ಕ್ಷಣವು ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಚ, ಪುಳಕ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಅದು ನೆನಪಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಕವನದ ಮೂಲಕ ಸ್ತ್ರೀ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೇಳಲಾಗದ ಭಾವನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ದೀರ್ಘಕಾಲಿಕ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಪ್ರೀತಿ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ; ಕೆಲವು ಅನುಭವಗಳು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದರೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೆನಪಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಹಜವಾದ ನಿರೂಪಣೆ ಮತ್ತು ಲಘು ವ್ಯಂಗ್ಯದ ಮೂಲಕ ಕವಯತ್ರಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಿರಹಗಳು ಕೇವಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಭಾವನೆಗಳಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಸಂಬಂಧಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ನಂಬಿಕೆಯ ಮಹತ್ವ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕುರಿತು ಚಿಂತನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ಸ್ತ್ರೀ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವುದು ಅವರ ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸ್ವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು

ಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಹೊರಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಅಥವಾ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗುವ ಅವಕಾಶವಲ್ಲ. ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತು ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು, ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು, ತನ್ನ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಕುರಿತು ಸ್ವಂತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಆಯಾಮಗಳಾಗಿವೆ. ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರ ಕೆಲವು ಕವನಗಳು ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತವೆ.

'ಪೊಲ್ಲಮೆಯೇ ಲೇಸಾಯ್ತು ಅಮೃತಮತಿಗೆ' ಕವನದಲ್ಲಿ ಜನ್ನನ 'ಯಶೋಧರ ಚರಿತೆ'ಯ ಅಮೃತಮತಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅಮೃತಮತಿಯ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಬದಲು, ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಕೆ ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಮಾನಸಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಕವಯತ್ರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಶೋಧರನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ನಡುವೆಯೂ ಅಮೃತಮತಿ ಅಷ್ಟವಂಕನತ್ತ ಆಕರ್ಷಿತಳಾಗುವ ಸಂಗತಿಯು ಮಾನವ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

"ಬೇಡಿದ್ದ ಬೇಡುವ ಮುನ್ನವೇ
ನೀಡುವವ ಗಂಡನೇ ಅಲ್ಲ!
ಕಾಡದೆ, ಬೇಡದೆ ಕೊಡುವವ
ಕೂಡುವವ ಗಂಡನಲ್ಲ!"

ಈ ಕವನದ ಮಹತ್ವವು ಅಮೃತಮತಿಯ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯ ಭಾವನೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಸಮಾಜ ರೂಪಿಸಿರುವ ನೈತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥೈಸಬೇಕೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅದು ಎತ್ತುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ ಬಯಕೆಗಳು, ಅತೃಪ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಆಕೆಗೆ ನೈತಿಕ ತೀರ್ಪು ನೀಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ನೆಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಕವನವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸರಳ ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಮಾನವ ಮನಸ್ಸಿನ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿನ ಅತೃಪ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಆಗಿದೆ. ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಪರಿಚಿತವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕವಯತ್ರಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅಂತರಂಗದ ಕುರಿತು ಹೊಸ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

'ಮುಗಿದುಹೋಗುವ ಭೀತಿ' ಕವನದಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಣೆ, ದೇಹಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯ ಕ್ಷಣಿಕತೆಯ ಅನುಭವಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ, ಪುರುಷರ ನಡುವಿನ ಆಕರ್ಷಣೆಯು ಮನಸ್ಸಿನ ದಾಹ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಭಾವಲೋಕವನ್ನು ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸದೆ, ಆಕರ್ಷಣೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಂತರಂಗದ ಮೇಲೆ ಬೀರುವ ಪರಿಣಾಮದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯು ಬಹುಮುಖವಾದ ಅನುಭವಲೋಕ ವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರೀತಿ, ವಿರಹ, ದಾಂಪತ್ಯ, ತಾಯ್ತನ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಆತ್ಮಗೌರವ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅವರ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿವೆ. ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕೇವಲ ತ್ಯಾಗ, ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಮಮತೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ನೋಡುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಮೀರಿ, ತನ್ನದೇ ಆದ ಬಯಕೆಗಳು, ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದು ಅವರ ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್. (2009). *ಪಯಣಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ*. ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್. (2012). *ಅಂಗರಾಗ*. ಅನನ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ಉಷಾ ನರಸಿಂಹನ್. (2016). *ಗಂಧವಾಹ*. ಅನನ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ.